

Arrest

nr. 114 009 van 20 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juni 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 22 april 2013 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 21 mei 2013 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 4 juni 2013.

1.3. Op 6 juni 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Diezelfde dag werd verzoeker hiervan in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 September 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten K.A. I

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Albanië

die een asielaanvraag heeft ingediend op 04/06/2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 22/04/2013 een eerst asielaanvraag indiende die op 22/05/2013 door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) afgesloten werd met een beslissing tot weigering in overwegingname. Overwegende dat betrokkene op 04/06/2013 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een fax voorlegt afkomstig van 'shoqata misionaret e pages dhe pajtimeve te shqierise'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn moeder dit document gefaxt heeft en dat er in vermeld wordt dat betrokkene in bloedwraak verwickeld is met onbekende personen. Overwegende dat uit de beslissing van het CGVS blijkt dat de verklaringen van betrokkene in verband met bloedwraak ongeloofwaardig bleken te zijn. Overwegende dat betrokkene tijdens zijn gehoor op CGVS in het kader van zijn eerste asielaanvraag een document voorlegde van "shoqata misionaret e pages dhe pajtimeve shqierise". Overwegende dat het CGVS toen uitvoerig ingegaan is op het document en op de organisatie die het document zou afgeleverd hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart dat twee onbekenden naar de ouderlijke woning zouden gegaan en ermee gedreigd hebben betrokkene te vermoorden. Overwegende dat betrokkene zich baseert op wat hij telefonisch van een betrokken persoon (zijn moeder) zou vernomen hebben zonder verdere concrete informatie te geven. Overwegende dat betrokkene zich dan ook louter steunt op vermoedens en veronderstellingen. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Geneve of voor een reeel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht op.

Verzoeker betoogt in zijn synthesesemorie als volgt:

“1.

De motivering van de bestreden beslissing is niet draagkrachtig.

Door conluant werd bij zijn tweede asielaanvraag een nieuw stuk bijgebracht, zijnde een fax afkomstig van zijn moeder waarin er vermeld wordt dat conluant in bloedvraag verwickeld is met onbekende personen.

De betreffende fax was voorzien van een opschrift "shoqata misionaret e pages dhe pajtimeve te shqierise", de "Missionarisvereniging van vrede en verzoening te Shqierise".

Dit document ondersteunt het feitenrelaas zoals door conluant werd uiteengezet tijdens zijn eerste asielaanvraag: hij is betrokken in een bloedwraak met onbekende personen.

Ondergeschikt wenst conluant te benadrukken dat de authenticiteit van dit stuk door verwerende partij niet eens wordt betwist.

2.

De bestreden beslissing vermeldt de volgende motivering:

[...]

Conform art. 51/8 Vreemdelingenwet dient te worden nagegaan dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielverzoek (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, 29 maart 2012, TvV 86 891):

Nieuw zijn, dus niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;

Betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;

De beoordelingsbevoegdheid van de minister of diens gemachtigde is wettelijk beperkt tot de formele toets of de gegevens die de asielaanvrager aanbrengt, wel nieuw zijn in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet.

3.

Uit de bestreden beslissing is echter allerm minst af te leiden op welke gegevens verwerende partij zich steunt teneinde het nieuw karakter van de bijkomende documenten te beoordelen.

De bewoordingen van de bestreden beslissing lijkt te doelen op het feit dat het nieuw aangebrachte document een zelfde opschrift heeft als een document dat concludant reeds eerder tijdens zijn asielprocedure heeft neergelegd; hieruit zou volgen dat het nieuwe document geen nieuw element uitmaakt in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet.

Een dergelijke motivering is echter allerm minst afdoende.

Gaat het hier om hetzelfde document waar het CGVS in de eerste asielprocedure reeds "uitvoerig" op is ingegaan? Betreft het hier een nieuw document met louter een zelfde opschrift?

Op geen enkele wijze maakt de bestreden beslissing het nodige onderscheid.

Met hoeft echter geen betoog dat dit echter bijzonder doorslaggevend is voor de noodzaak van de in overwegingname van de tweede asielaanvraag van concludant: indien het betreffende document slechts louter hetzelfde opschrift heeft kan dit wel degelijk een volledig ander licht op zijn asielaanvraag werpen.

Uit de bestreden beslissing valt echter geenszins af te leiden of het door concludant neergelegde document al dan niet nieuwe gegevens in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet betreft.

4.

Concludant dient overigens op te merken dat dit argument door tegenpartij niet eens wordt ontmoet.

In de nota dd. 12.07.2013 wijst verwerende partij louter op de wettelijke regeling conform art. 51/8 Vreemdelingenwet, waaruit volgt dat de DVZ kan weigeren de asielaanvraag in overweging te nemen indien de asielzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt

Het feit dat de DVZ kan weigeren de asielaanvraag in overweging te nemen staat natuurlijk vast. Desondanks dient de DVZ dan wel degelijk te motiveren waarom.

In casu heeft verwerende partij niet op duidelijke wijze gemotiveerd waarom de nieuwe stukken geen nieuwe gegevens in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet uitmaken.

Verwerende partij toont niet aan dat uit de bestreden beslissing deze redenen wel zouden blijken.

5.

Het gebrek aan vermelding op afdoende en gedegen wijze van de motieven op grond waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken tot de aangevochten beslissing is gekomen maakt het voor de verzoekende partij onmogelijk om een deugdelijk verweer te voeren op de beslissing en maakt het voor de Raad van Vreemdelingenbetwistingen eveneens onmogelijk om zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen, vaststelling die op zich al volstaat om administratief tot cassatie te besluiten. (R.v.St. nr. 66.369, 22.05.1997)

Er werd niet op duidelijke en ondubbelzinnige manier vermeld noch blijkt het impliciet uit de bewoordingen van de bestreden beslissing dat de Dienst Vreemdelingenzaken het nieuw karakter van het betreffende document heeft onderzocht en tot slot heeft beoordeeld.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing dan ook onvoldoende gemotiveerd waarom zij geen rekening wenst te houden met de door concludant nieuw bijgebrachte stukken.

Geenszins blijkt dat de bestreden beslissing niet op willekeurige wijze is tot stand gekomen."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van (oud) artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidde op het moment van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)”

2.4. De gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.

- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

2.5. Uit artikel (oud) 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan tevens afgeleid worden dat de naar voren gebrachte gegevens op cumulatieve wijze:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

In het kader van de beoordeling van de relevantie van aangevoerde gegevens, namelijk het nagaan of de gegevens van die aard zijn om tot een andere beslissing te komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag, mogen de aangehaalde gegevens getoetst worden aan de voorgaande asielprocedures (cf. RvS 26 maart 2013, nr. 222.996).

2.6. Uit de in 1.1. bedoelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat bij het onderzoek van verzoekers eerste asielaanvraag geen geloof werd gehecht aan diens bewering dat hij werd gevisieerd in het kader van een bloedwraak. Ter ondersteuning van deze eerste asielaanvraag, legde verzoeker een document van *“Shoqata Misionaret e Paqes dhe Pajtimive te Shqiperise”* voor, waarover in de in punt 1.1. bedoelde beslissing het volgende kan worden gelezen: *“Specifiek met betrekking tot het door u neergelegde attest, dat uitgaat van de verzoeningscommissie “Shoqata Misionaret e Paqes dhe Pajtimive te Shqiperise”, met als voorzitter M.D., dient er opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er zich regelmatig problemen voordoen met de attesten van de voornoemde verzoeningscommissie. Uit onderzoek van “The Immigration and Refugee Board of Canada” is duidelijk naar voren gekomen dat de bevolking van Noord-Albanië deze commissie overigens niet als geloofwaardig en betrouwbaar beschouwt. In een persbericht van 24 oktober 2011 heeft de Albanese politie meegedeeld dat in het kader van een onderzoek naar machtsmisbruik en schriefvervalsing door twee burgemeesters ook de documentatie van de “Shoqata Misionaret e Paqes dhe Pajtimeve te Shqiperise” is onderzocht. Het onderzoek van de staatspolitie had immers uitgewezen dat door deze organisatie en de betrokken burgemeesters attesten over het bestaan van een bloedwraak waren uitgereikt die in de meeste gevallen vals bleken en waarbij de betrokken personen in werkelijkheid niet verwikkeld bleken in een bloedwraak. Uit de verdere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de verzoeningscommissie “Shoqata Misionaret e Paqes dhe Pajtimive te Shqiperise” sinds maart 2012 niet langer bestaat. Aan het attest van deze verzoeningscommissie dat u neerlegde en dat in mei 2013 werd opgesteld, kan dan ook niet de minste*

bewijswaarde gehecht worden, Door het neerleggen van dit document heeft u overigens duidelijk getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Bovendien wordt uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de verdere door u beweerde problemen hierdoor eveneens op de helling gezet."

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag opnieuw een document van *"shoqata misionaret e paqes dhe pajtimeve te shqierise"* heeft neergelegd. Verzoeker verklaarde aangaande dit document: *"Ik wil als nieuw element een fax voorleggen van de 'vereniging van missionarissen van vrede en en verzoening', afdeling Shkoder, opgemaakt op 03/06/13. Mijn moeder heeft dit document naar mij doorgefaxt, in een internetcafé. Ik had mijn moeder, na het ontvangen van de negatieve beslissing van CGVS, gevraagd om hen te contacteren om een bewijs af te leveren. Ik kan niet lezen en schrijven. Ik weet niet wat er in het document staat. Mijn moeder vertelde me via telefoon dat er in staat dat we in bloedwraak zijn met onbekende personen en dat we nog steeds door hen worden bedreigd."*

2.8. Blijkens zijn beoog wordt verzoeker in de war gebracht door de motivering van de bestreden beslissing en kan hij hieruit niet afleiden op welke basis verwerende partij zich steunt om het nieuwe karakter van de aangevoerde documenten te beoordelen. Verzoeker specificeert dat hij uit de beoordeling van het in punt 2.7 bedoelde document, dat dateert van 3 juni 2013, niet kan opmaken of *"het hier [gaat] om hetzelfde document waar het CGVS in de eerste asielprocedure reeds "uitvoerig" op is ingegaan"* of dat *"het hier een nieuw "document [betreft] met louter hetzelfde opschrift"*. Verzoeker poogt tevergeefs verwarring te zaaien. Door te verwijzen naar de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die uitvoerig inging op het document van *"shoqata misionaret e paqes dhe pajtimeve te shqierise"* én op voormelde organisatie die het betrokken document afleverde, blijkt duidelijk dat verwerende partij eraan tilt dat verzoeker opnieuw een attest voorlegt van een organisatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tijdens de behandeling van verzoekers eerste asielaanvraag beschouwd werd als een ongeloofwaardige en onbetrouwbare commissie, waarbij het CGVS opmerkte dat deze sedert maart 2012 niet meer bestaat. Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij eraan tilt dat verzoeker opnieuw aanhaalt dat hij verwickeld is in een bloedwraak, terwijl het CGVS dit tijdens de eerste asielaanvraag aangevoerde element reeds als ongeloofwaardig heeft bestempeld. Verzoeker bevestigt trouwens zelf in zijn verzoekschrift dat het stuk voortborduurt op wat hij in zijn eerste asielaanvraag heeft aangebracht wanneer hij stelt *"dit document ondersteunt het feitenrelaas zoals door concludant werd uiteengezet tijdens zijn eerste asielaanvraag: hij is betrokken in een bloedwraak met onbekende personen"*.

2.9. Waar verzoeker er nog op wijst dat de authenticiteit van het neergelegde stuk niet betwist wordt door de verwerende partij, dient de Raad op te merken dat een beoordeling aangaande de relevantie van een stuk kan geschieden zonder de authenticiteit ervan te betwisten.

2.10. De Raad merkt op dat verzoeker de overige motieven in de bestreden beslissing, die betrekking hebben op de bijkomende door hem afgelegde verklaringen, niet betwist, zodat deze overeind blijven.

2.11. Het gegeven dat verwerende partij volgens verzoeker onvoldoende ingaat op zijn opwerpingen maakt niet dat de Raad het voormelde niet zou kunnen stellen, dit gelet op het inquisitoriaal karakter van onderhavige procedure.

2.12. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het treffen van de bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen dat verzoeker *"geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Geneve of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."*

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA